

**ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ
КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «УКРАЇНСЬКІ ПРОЕКТНІ ІНВЕСТИЦІЇ»**

**Примітки до фінансової звітності за рік,
що закінчився «31» грудня 2021 р.**

1. Інформація про Товариство.

Повне найменування підприємства	ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «УКРАЇНСЬКІ ПРОЕКТНІ ІНВЕСТИЦІЇ»
Скорочене найменування підприємства	ПАТ «ЗНВКІФ «УКРАЇНСЬКІ ПРОЕКТНІ ІНВЕСТИЦІЇ»
Організаційно-правова форма підприємства	АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
Код ЄДРПОУ	37568770
Юридична адреса підприємства	Україна, 01010, місто Київ, вулиця Суворова, будинок 4
Дата і номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб і ФОП	09.03.2011 № 1 070 102 0000 042943
Орган реєстрації	Печерська районна у місті Києві державна адміністрація
Контактні телефони	044-223-52-46
Адреса електронної пошти	kua-alpari@ukr.net
Розмір зареєстрованого статутного капіталу, тис. грн.	200 000
Розмір сплаченого статутного капіталу, тис. грн.	200 000
Органи управління	<ul style="list-style-type: none"> • Загальні збори • Наглядова рада
Вид діяльності по КВЕД-2010	66.12 Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах
Можливі користувачі фінансової звітності	засновники, банки, податкові, статистичні і інші уповноважені державні органи і інші суб'єкти, передбачені чинним законодавством
Форми ведення бухгалтерського обліку	Бухгалтерський облік здійснює за журнально-ордерною системою за допомогою програмного системного продукту 1С: Підприємство.
Голова Наглядової Ради – Президент	Сорока К.І.
Головний бухгалтер	Штатним розкладом не передбачено

Станом на 31 грудня 2021 р. та 31 грудня 2020р. учасниками Товариства були:

Учасники Товариства:	31.12.2021	31.12.2020
	%	%
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ПРІОРИТЕТ ПРАВА ЛТД", код за ЄДРПОУ 36982021	-	4,120500
Дядечко Сергій Володимирович	28,779500	-
Акції на рахунках в Депозитарії (ПАТ «НДУ»), викуплені Товариством	71,220500	95,879500
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2021 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Глумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку

(МСБО), в редакції чинній на 1 січня 2021 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Нові і переглянуті МСФЗ та інтерпретації

З 01.01.2021 р. деякі нові МСФЗ стали обов'язковими для застосування. Нижче наведена інформація щодо нових та переглянутих стандартів та інтерпретацій, які повинні застосовуватись Товариством з 01.01.2021 року та з 01.01.2023 року:

– Зміни до МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда” – Поступки з оренди, пов’язані з COVID-19;

– Зміни до МСФЗ (IFRS) 9, МСФЗ (IAS) 39, МСФЗ (IFRS) 7, МСФЗ (IFRS) 4 та МСФЗ (IFRS) 16 – Реформа базової процентної ставки (IBOR), Етап 2

1 січня 2022 року:

– Зміни до МСФЗ (IFRS) 3 “Об’єднання бізнесу”, МСБО (IAS) 16 “Основні засоби” та МСБО (IAS) 37 “Резерви, умовні зобов’язання та умовні активи”;

– Щорічні удосконалення МСФЗ, цикл 2018 – 2020 років

1 січня 2023 року

– МСФЗ (IFRS) 17 Договори страхування” (зі змінами, опублікованими в 2020 – 2021 роках);

– Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – Класифікація зобов’язань як короткострокові та довгострокові

– Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності”, до Практичних рекомендацій № 2 з МСФЗ “Формування суджень щодо суттєвості”;

– Зміни до МСБО (IAS) 8 “Облікові політики, зміни у бухгалтерських оцінках та помилки” – Визначення облікових оцінок.

Зміни до МСФЗ 16

Враховуючи загальний масштаб пандемії та заходів, що вживаються багатьма державами для забезпечення соціального дистанціювання, то можна припустити, що велика кількість орендарів отримає поступки з оренди у тій чи іншій формі, що означає необхідність застосування орендарями змін до МСФЗ 16, запропонованих Радою з МСФЗ. Змін до вимог щодо відображення в бухгалтерському обліку операцій з оренди орендодавцями не передбачено.

Зміни передбачили можливість застосування орендарями практичного прийому і не оцінювати чи є орендні поступки, пов’язані з COVID-19, модифікацією.

Цей практичний прийом може застосовуватись лише до орендних поступок, що виникають як прямий наслідок спалаху коронавірусу, і лише за умов виконання всіх наступних умов:

зміни в орендних платежах призводять до переглянутої суми компенсації за оренду, яка є такою самою або меншою, ніж сума компенсації, до змін;

будь-яке зменшення орендних платежів впливає тільки на платежі, первісно призначені до сплати до 30 червня 2021 року або раніше (у березні 2021 року було опубліковано чергові зміни до МСФЗ 16, згідно з якими було подовжено цей термін на 1 рік – до 30.06.2022);

немає суттєвих змін до інших умов оренди.

Орендар, який використовує вищезазначений практичний прийом має розкрити цей факт у фінансовій звітності.

Орендар має використовувати практичний прийом ретроспективно, визнаючи кумулятивний ефект (вплив) від первісного застосування змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на початок річного звітного періоду, в якому орендар вперше застосовує ці зміни. Орендар не повинен розкривати у звітному періоді, в якому вперше застосовує зміни, інформацію, що вимагається п. 28 (д) МСБО 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”.

Наразі таксономією також передбачені відповідні розкриття, зокрема щодо:

застосування орендарем практичного прийому, передбаченого п. 46А МСФЗ 16 до всіх поступок в оренді, що є прямим наслідком пандемії covid-19, які відповідають умовам, викладеним у п. 46В МСФЗ 16;

природи договорів, щодо яких орендар застосовував практичний прийом п. 46А МСФЗ 16, якщо він не застосовував цей прийом до всіх поступок в оренді, що є прямим наслідком пандемії covid-19;

суми, визнаної у прибутках або збитках звітного періоду з метою відображення змін в орендних платежів, пов'язаних з поступками в оренді, що є прямим наслідком пандемії covid-19, до яких орендар застосовував практичний прийом п. 46А МСФЗ 16.

Зміни до МСФЗ (IFRS) 9, МСФЗ (IAS) 39, МСФЗ (IFRS) 7, МСФЗ (IFRS) 4 та МСФЗ (IFRS) 16 – Реформа базової процентної ставки (IBOR), Етап 2

На першому етапі Реформи (2020 рік) розглядалися питання, які впливають на фінансову звітність у період до заміни існуючих еталонних відсоткових ставок на RFR.

На другому етапі основна увага приділяється питанням, що виникають під час заміни існуючих базових процентних ставок на безризикові ставки RFR. Цей завершальний Етап відбувається зараз, у 2021 році. Підсумком Етапу має бути заміна ставок IBOR на безризикові ставки RFR у договорах щодо фінансових інструментів до 31 грудня 2021 року. Ставки IBOR перестануть публікуватись з 2022 року. До публікації до середини 2023 року залишиться тільки US Libor з термінами овернайт, 1, 3, 6 та 12 місяців – до закінчення більшості прив'язаних до них договорів.

Актуальними для 2021 року є такі зміни до МСФЗ, пов'язані з Реформою:

Зміни до МСФЗ (IFRS) 9 “Фінансові інструменти” та до МСФЗ (IAS) 39 “Фінансові інструменти: визнання та оцінка” – стандарти значно доповнені положеннями, що стосуються реформи базової відсоткової ставки, особливо у частині хеджування.

МСФЗ 9 доповнено пунктами 5.4.5 – 5.4.9, що включають положення про зміну основи для визначення передбачених договором грошових потоків, спричинене реформою базової процентної ставки, та містять спрощення практичного характеру. Заміна у існуючих фінансових інструментах ставок IBOR на RFR розглядається як зміна плаваючої процентної ставки та застосовується п. В5.4.5. про переоцінку грошових потоків.

Крім того, передбачено звільнення від припинення відносин хеджування, натомість дозволено вносити відповідні зміни, згідно з реформою IBOR, у визначення хеджування та документацію про хеджування відповідно до IFRS 9 та IAS 39 без припинення відносин хеджування;

МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда”.

Стандарт доповнено пунктами 104 – 106, що містять спрощення практичного характеру, зумовлене реформою базової процентної ставки. Організація, що є орендарем, при заміні в існуючих договорах ставок IBOR на RFR оцінює такі зміни як модифікацію договору відповідно до п. 42 (b) Стандарту. Зобов'язання з оренди підлягає повторній оцінці, при цьому нова база для визначення орендних платежів є економічно еквівалентною попередній базі (тобто базі, яка використовувалась безпосередньо перед модифікацією). Всі інші модифікації, не пов'язані з реформою ставки, оцінюються відповідно до вимог МСФЗ 16 в загальноновстановленому порядку;

МСФЗ (IFRS) 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації”.

Стандарт доповнено такими додатковими вимогами щодо розкриття інформації про те:

як організація управляє переходом на RFR, його ходом та ризиками, на які вона наражається у зв'язку з реформою IBOR, пов'язаними з фінансовими інструментами;

кількісна інформація про фінансові інструменти, які ще не перейшли на RFR, з розбивкою за кожною значущою ставкою IBOR.

Якщо реформа IBOR призвела до змін у стратегії управління ризиками організації, розкривається опис цих змін:

МСФЗ (IFRS) 4 “Договори страхування”.

Стандарт доповнений пунктами 20R – 20S, що включають положення про зміну бази для визначення передбачених договором грошових потоків, спричинену реформою базової процентної ставки для страховиків, які застосовують тимчасове звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9.

МСФЗ (IAS) 16 “Основні засоби”

У поточній редакції пункту 17 IAS 16 передбачено, що до первісної вартості включаються витрати на перевірку активу, зменшені на суму чистих надходжень від продажу виробів, вироблених у процесі доставки та перевірки активу. Наприклад, витрати на тестування обладнання включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу зразків, отриманих у процесі тестування.

З 1 січня 2022 року забороняється вираховувати із собівартості основних засобів суми, отримані від продажу вироблених виробів, тоді як компанія готує актив до використання за призначенням. Натомість компанія визнаватиме таку виручку від продажів та відповідні витрати у складі прибутку або збитку.

Доповнення в МСФЗ 16 стосуються обліку та розкриття інформації в частині надходжень за основними засобами до їх використання за призначенням.

Зокрема, змінами передбачено доповнення МСБО 16 новим пунктом 20А у розділі “Елементи собівартості”:

“20А Можливо, що в процесі доставки об’єкта до розташування та приведення його в стан, які потрібні для його експлуатації відповідно до намірів керівництва, будуть вироблятися вироби (наприклад, зразки, виготовлені в процесі тестування належного функціонування активу). Організація визнає надходження від продажу будь-яких таких виробів, а також первісну вартість цих виробів у складі прибутку або збитку відповідно до застосованих стандартів. Організація оцінює первісну вартість цих виробів відповідно до вимог оцінки, передбачених МСБО 2”.

Окрім того, передбачено новий пункт у частині розкриття інформації:

“74А Якщо ця інформація не розкрита окремо у звіті про сукупний дохід, у фінансовій звітності також необхідно розкрити:

(а) суму компенсації, що надається третіми особами у разі знецінення, втрати або передачі об’єктів основних засобів, яка включена до складу прибутку чи збитку; і

(б) суми надходжень і витрат, включені до складу прибутку або збитку відповідно до пункту 20А, які відносяться до вироблених виробів, що не є результатом звичайної діяльності організації, а також інформацію про те, за якою статтею (якими статтями) звіту про сукупний дохід відображені такі надходження та витрати”.

МСФЗ (IFRS) 3 “Об’єднання бізнесу”

1. МСФЗ 3 визначає, як компанія повинна враховувати активи та зобов’язання, які вона купує внаслідок об’єднання. МСФЗ 3 вимагає, щоб компанія посилалася на Концептуальні основи фінансової звітності, щоб визначити, що визнається активом чи зобов’язанням.

У поточній редакції з метою застосування МСФЗ 3 замість положень Концептуальних основ, випущених у 2018 році, покупці повинні використовувати визначення активу та зобов’язання та відповідні вказівки, викладені у Концепції, прийнятій Радою з МСФЗ у 2001 році.

З 1 січня 2022 року оновлено посилання відповідно до якого, покупці повинні посилатися на Концептуальні засади, випущені у 2018 році, для визначення того, що є активом чи зобов’язанням.

2. Також з 1 січня 2022 року запроваджено виняток, згідно з яким для деяких видів зобов’язань та умовних зобов’язань компанії, що застосовують МСФЗ 3, мають замість Концептуальної основи, застосовується посилання на МСБО 37 “Забезпечення, умовні зобов’язання та умовні активи”. Рада с МСФЗ очікує, що цей виняток залишиться в МСФЗ 3 доти, доки визначення зобов’язання в МСБО 37 відрізнятиметься від визначення в останній

редакції Концептуальної основи. Рада планує розглянути можливість узгодження визначень в рамках проєкту з внесення цільових удосконалень до МСБО 37.

МСБО 37 “Забезпечення, умовні зобов’язання та умовні активи”

В даний час пункт 68 МСБО 37 не уточнює, які витрати слід включати в оцінку витрат на виконання контракту з метою оцінки того, чи цей договір є обтяжливим.

1 січня 2022 року до пункту 68 МСБО 37 внесено зміни, внаслідок яких встановлено, що витрати на виконання договору включають витрати, які безпосередньо пов’язані з цим договором і включають:

- (а) додаткові витрати на виконання цього договору, наприклад, прями витрати на оплату праці та матеріали; і
- (б) розподілені інші витрати, безпосередньо пов’язані з виконанням договорів, наприклад, розподілену частину витрат на амортизацію об’єкта основних засобів, що використовується для виконання серед інших даного договору.

У змінах також пояснюється, що до створення окремого резерву під обтяжливий договір організація визнає збиток від знецінення, понесений за активами, що використовуються під час виконання договору, а не за активами, виділеними на його виконання.

Застосування цих змін може призвести до визнання більшого обсягу резервів під обтяжливі договори, оскільки раніше деякі організації включали витрати на виконання договору лише додаткові витрати.

Щорічні удосконалень МСФЗ, цикл 2018 – 2020 років:

МСФЗ 1 “Перше застосування МСФЗ”

Пункт D16 (а) МСФЗ 1 надає дочірній організації, яка вперше починає застосовувати МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, звільнення щодо оцінки його активів та зобов’язань. Виняток, передбачений пунктом D16 (а) МСФЗ 1, не застосовується до компонентів капіталу. Відповідно, до внесення поправки до МСФЗ 1 від дочірньої організації, яка вперше застосовувала МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, могли вимагати вести два окремі обліки для накопичених курсових різниць, що базуються на різних датах переходу на МСФЗ. Зміни до МСФЗ 1 поширюють звільнення, передбачене пунктом D16 (а) МСФЗ 1, на накопичені курсові різниці, щоб скоротити витрати для компаній, що вперше застосовують МСФЗ;

МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”

Зміни пояснюють, які комісії враховує компанія, коли вона застосовує тест “10 відсотків”, передбачений пунктом В3.3.6 IFRS 9 для оцінки того, чи слід припинити визнання фінансового зобов’язання.

Так, з 1 січня 2022 року при визначенні величини виплат комісійних за вирахуванням отриманих комісійних позичальник враховує тільки суми комісійної винагороди, виплата або отримання яких провадилися між цим позичальником та відповідним кредитором, включаючи комісійні, виплачені або отримані позичальником або кредитором від імені один одного;

МСФЗ (IAS) 41 “Сільське господарство”

В даний час відповідно до пункту 22 МСБО 41 при визначенні справедливої вартості шляхом дисконтування грошових потоків компанії виключають із розрахунку грошові потоки з оподаткування.

З 1 січня 2022 року вимогу про виключення податкових потоків коштів при оцінці справедливої вартості пункту 22 МСБО 41 скасовано. Ці зміни приводять у відповідність вимоги МСБО 41 щодо оцінки справедливої вартості з вимогами інших стандартів МСФЗ.

МСФЗ 17 “Договори страхування”

МСФЗ 17 замінює проміжний Стандарт – МСФЗ 4, вимагає забезпечення послідовного обліку для всіх страхових договорів на основі поточної моделі оцінки, надає корисну інформацію про рентабельність договорів страхування.

МСФЗ 17 застосовується до: страхових контрактів (включаючи контракти перестраховання), які суб’єкт господарювання випускає, контракти перестраховання, які суб’єкт господарювання утримує, інвестиційних контрактів із умовами дискреційної участі, які він випускає, якщо суб’єкт господарювання випускає також і страхові контракти.

До основних нововведень МСФЗ 17 належить:

класифікація страхових та інвестиційних договорів;

обов'язкове відокремлення компонентів, які не є страховими;

визначення прибутковості страхових контрактів під час первісного визнання (наприклад чи є страхові контракти обтяжливими);

вимоги до агрегування контрактів: за рівнем ризику, прибутковістю, датою випуску та іншими вимогами стандарту;

розширення вимог до розкриття інформації у фінансовій звітності у структурі балансу та звіті про фінансові результати;

актуарні розрахунки через різні методи оцінки зобов'язань.

МСФЗ 17 застосовується ретроспективно.

МСБО 1 “Подання фінансової звітності”

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” стосуються класифікації поточних та довгострокових зобов'язань, зокрема:

уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо організація має право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду;

класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від ймовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом;

докладніше прописаний порядок оцінки обмежувальних умов (ковенантів).

Новий пункт у розділі “Короткострокові зобов'язання” викладено в такій редакції:

“72А Право організації відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду. Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то це право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше.”

Зобов'язання класифікувалося як короткострокове виходячи з термінів його виконання, визначених умовами договору.

Слід зауважити, що внесені зміни пропонують класифікувати зобов'язання як довгострокове шляхом “продовження” строку за рахунок наявності права виконати його пізніше як мінімум через рік після звітної дати.

За результатами застосування змін до МСБО 1 класифікація частини короткострокових зобов'язань може бути переглянута та змінена на довгострокові.

МСБО 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”

Зміни до МСБО 8 уточнюють різницю між змінами облікових політик та облікових оцінок, а також визначають облікові оцінки як монетарні суми у фінансових звітах, щодо яких є невпевненість в оцінці.

У тексті Змін наголошується на тому, зокрема, що:

зміни в облікових оцінках, що є наслідком нової інформації або нових розробок, не є виправленням помилок;

результати зміни вхідних даних або методики оцінки є змінами в облікових оцінках, якщо вони не впливають із коригувань помилок минулих періодів;

зміни в облікових оцінках можуть впливати лише на прибутки/збитки поточного періоду або поточного та майбутнього періодів.

МСБО 12 “Податки на прибуток”

Відстрочене податкове зобов'язання слід визнавати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, крім тих випадків, коли такі різниці виникають від:

а) первісного визнання гудвілу, або

б) первісного визнання активу чи зобов'язання в операції, яка:

i) не є об'єднанням бізнесу;

ii) не має під час здійснення жодного впливу ні на обліковий, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток);

iii) під час здійснення не призводить до виникнення тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, в рівних сумах.

Відстрочений податковий актив слід визнавати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню, якщо є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, яка підлягає вирахуванню, за винятком ситуацій, коли відстрочений податковий актив виникає від первісного визнання активу або зобов'язання в операції, яка:

а) не є об'єднанням бізнесу;

б) не впливає під час здійснення операції ні на обліковий прибуток, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток);

в) під час здійснення не призводить до виникнення тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, в рівних сумах.

На початку найбільш раннього порівняльного періоду суб'єкт господарювання повинен:

а) визнати відстрочений податковий актив в тій мірі, в якій є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, що підлягає вирахуванню, та відстрочене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, пов'язаних з:

i) активами з правом використання та орендними зобов'язаннями, та

ii) витратами на виведення з експлуатації, відновлення та подібними зобов'язаннями та відповідними сумами, визнаними як частина вартості пов'язаного активу; та

б) визнає кумулятивний вплив першого застосування Змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на цю дату.

Ряд нових стандартів та поправок для стандартів і тлумачень застосовуються для періодів, які починаються з 01 січня 2021 року і попереднє застосування їх дозволено, однак Товариство не прийняло нові та змінені стандарти при підготовці цієї фінансової звітності. Очікується, що ці правки не матимуть істотного впливу на фінансову звітність Товариства.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

З кінця 2019 року розпочалося поширення нового коронавірусу, який отримав назву COVID-19, здатного викликати важкі наслідки, що призводять до загибелі людини. На кінець 2019 р Всесвітня організація охорони здоров'я повідомляла про обмежене число випадків зараження COVID-19, але 31 січня 2020 року оголосила надзвичайну ситуацію в області охорони здоров'я, а 13 березня 2020 року - про початок пандемії з зв'язку зі стрімким поширенням COVID-19 в Європі та інших регіонах. Заходи, що вживаються по всьому світу з метою боротьби з поширенням COVID-19, призводять до необхідності обмеження ділової активності, що впливає на

Товариство, а також до необхідності профілактичних заходів, спрямованих на запобігання поширенню інфекції. Для зменшення ризику щодо впливу подій на фінансову діяльність Товариства, пов'язаних зі сполохом коронавірусу COVID-19, Товариство вживає належні заходи на підтримку стабільності та безперервності його діяльності. Зазначені вище події, не є такими що мають суттєвий вплив на діяльність і розвиток Товариства, не є такими, що спричиняють будь-які невизначеності щодо безперервної діяльності Товариства, і не потребують коригування або розкриття у проміжній фінансовій звітності, та примітках до неї.

Керівництво Товариства не володіє інформацією про намір ліквідувати Товариство, чи припинити діяльність та не має реальної альтернативи таким заходам. Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом.

Ознаки наявності умов або подій, що викликають сумніви в здатності Товариства продовжувати свою діяльність безперервно, відсутні.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 27 квітня 2022 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2021 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФ

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяте зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається

зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить *дебіторську заборгованість*.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожен звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;

- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожен звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент **має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату**.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків,

дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу uaAAA, uaAA, uaA, uaBBB та банки, що мають прогноз «стабільний», що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців – розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року – 1% від суми розміщення, більше 1 року – 2%);

- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Відносно дебіторської заборгованості у вигляді наданих позик Товариство використовує *модель розрахунку збитку з використанням коефіцієнту співвідношення грошового потоку до загального боргу*.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення

обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

будівлі	- 2 %;
машини та обладнання	- 7-15%
транспортні засоби	- 17 -20%
меблі	- 20 - 33%.
інші	- 14 - 50%

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу

припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 33%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та посліуюча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

З 01.01.2021 року Товариство застосовує МСФЗ 16 «Оренда» до всіх видів оренди, включаючи оренду активів з права користування в суборенду, крім передбачених стандартом виключень.

Товариство не визнає оренду по договорах:

- короткострокової оренди (термін дії якої, визначений згідно стандарту становить не більше 12 місяців;
- оренди, за якою базовий актив є малоцінним (тобто базових активів, вартість яких коли вони нові, не перевищує 5000 \$ США (гривневий еквівалент по курсу НБУ на момент визнання), навіть якщо сумарна величина таких договорів оренди є істотною).

У такому разі Товариство визнає орендні платежі, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Згідно до положень пп.141.6.1.п141.6 ст.146 Податкового кодексу України, звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті, тощо).

У зв'язку із цим у Товариства не виникають витрати з податку на прибуток. Визначення поточного та відстроченого податку на прибуток не здійснюється.

3.9. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.9.1. Доходи та витрати

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Области, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного 2021 року переоцінка інвестиційної нерухомості із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проєкту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2021 р. середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 3,8 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ "Вартість строкових депозитів".

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток та збиток

Вплив періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток у звітному періоді відсутній.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані), тис.грн.		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані), тис.грн.		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними), тис.грн.		Усього, тис.грн.	
	2021	2020	2021	2020	2021	2020	2021	2020
Дата оцінки	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20
Торговельна та інша дебіторська заборгованість	-	-	-	-	13176	9169	13176	9169
Торговельні та інші поточні зобов'язання	-	-	-	-	6019	682	6019	682
Грошові кошти	-	-	1	-	-	-	1	-

Товариство використовує ієрархію справедливої вартості згідно вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості». Цей МСФЗ встановлює ієрархію справедливої вартості, у якій передбачено три рівня вхідних даних для методів оцінки вартості, що використовуються для оцінки справедливої вартості. Ієрархія справедливої вартості встановлює найвищий пріоритет для цін котирування (нескоригованих) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання (вхідні для 1-го рівня) та найнижчий пріоритет для закритих вхідних даних (вхідні дані 3-го рівня).

Вхідні дані 1-го рівня - це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня - це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. До вхідних даних 2-го рівня належать:

- ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;
- ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;
- вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання.

Вхідні дані 3-го рівня - це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Закриті вхідні дані слід використовувати для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Отже закриті вхідні дані мають відображати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

5.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

Переміщень між рівнями ієрархії у 2021 році не було.

5.5. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Фінансовий інструмент	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2021	2020	2021	2020
1	2	3	4	5
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	13058	8	13058	8

Фінансовий інструмент	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2021	2020	2021	2020
1	2	3	4	5
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	118	96	118	96
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	-	205	-	205
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	8860	-	8860
Грошові кошти та їх еквіваленти	1	-	1	-
Кредиторська заборгованість та інші поточні зобов'язання	6019	682	6019	682

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Грошові кошти та їх еквіваленти.

Грошові кошти Товариства зберігаються на поточних банківських рахунках. Облік грошових коштів і розрахунків готівковими грошовими коштами здійснюється Товариством згідно чинного законодавства стосовно ведення касових операцій.

Найменування статті	Станом на 31.12.2021 р.	Станом на 31.12.2020 р.
Поточний рахунок у банку в національній валюті	1	0
Разом:	1	0

Грошові кошти та їх еквіваленти в сумі 1 тисяча гривень станом на 31 грудня 2021 року деноміновані в українській гривні і представлені залишками на поточному рахунку в комерційному банку в Україні.

6.2. Цінні папери, що обліковуються за справедливою вартістю.

Найменування статті	Станом на 31.12.2021р.	Станом на 31.12.2020 р.
Акції підприємств та інші цінні папери з нефіксованим прибутком	-	-
Разом:	-	-

6.3. Поточна дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість відображена з урахуванням резерву під очікувані кредитні збитки на дату звітності.

Найменування статті	Станом на 31.12.2021р.	Станом на 31.12.2020р.
Торгова дебіторська заборгованість	13058	8
Резерв під очікувані кредитні збитки	-	-
Всього	13058	8
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	23	1
Резерв під очікувані кредитні збитки	-	-
Всього	23	1
Дебіторська заборгованість з бюджетом	95	95
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	247	205
Резерв під очікувані кредитні збитки	(247)	-
Всього	-	205
Інша поточна дебіторська заборгованість	10689	8860
Резерв під очікувані кредитні збитки	(10689)	-

Всього	-	8860
Разом:	13176	9169

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення. Станом на 31.12.2021р. прострочена дебіторська заборгованість відсутня. Резерв під очікувані кредитні збитки створений в сумі 10936 тис.грн

6.4. Статутний та власний капітал.

Найменування статті	Станом на 31.12.2021 р.
Кількість випущених акцій:	200 000
- прості іменні акції, номінальною вартістю 1000,00 грн (шт.)	
Кількість розміщених акцій:	57 559
- прості іменні акції, номінальною вартістю 1000,00 грн. (шт.)	
Кількість викуплених акцій:	142 441
- прості іменні акції, номінальною вартістю 1000,00 грн.	
Загальна вартість акціонерного капіталу, тис. грн.	200 000

Цінні папери Товариства протягом звітного року не були включені у лістинг фондових бірж.

Протягом 2021 року було розміщення 49 318 штук акцій простих іменних, в т.ч.:

- 12 липня 2021р. 9 863 штук на загальну вартість 14 999 157,25 грн.
- 15 липня 2021р. 39 455 штук на загальну вартість 59 998 823,95 грн.

За 2021 р. на 1 просту іменну акцію Товариства припадало 2439,15 грн. чистого збитку.

Компоненти власного капіталу	31.12.2021 р.	31.12.2020 р.	Зміни
Статутний капітал	200 000	200 000	-
Додатково вкладений капітал (емісійний дохід)	416 379	452 417	-36 038
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(288 527)	(212 201)	-76 326
Вилучений капітал	(320 694)	(431 729)	111 035
Разом:	7 158	8 487	-1 329

Сума непокритого збитку станом на 31.12.2021 р. складає 288 527 тис. грн.

Рішення щодо виплати дивідендів протягом звітного періоду не приймалося.

6.5. Поточна кредиторська заборгованість та інші зобов'язання

Зобов'язаннями визнається заборгованість Товариства іншим юридичним або фізичним особам, що виникла внаслідок минулих господарських операцій, погашення якої у майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів Товариства та його економічних вигід.

Найменування статті	Станом на 31.12.2021 р.	Станом на 31.12.2020 р.
Кредиторська заборгованість за придбані цінні папери, в т.ч.	5333	-
- ДЮК-А ТОВ (код ЄДРПОУ 24591678)	5333	
Інша кредиторська заборгованість, в т.ч.	686	682
- ДЮК-А ТОВ (код ЄДРПОУ 24591678)	679	679
- - інші	7	3
Разом:	6019	682

6.6. Доходи Товариства.

Дохід визнається під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу, за умови що оцінка доходу може бути достовірно визначена.

Найменування статті	2021 р.	2020 р.
Доход від продажу цінних паперів	8 091	95
Доходи від списання кредиторської заборгованості		
Доходи від надання позики у вигляді відсотків	-	-
Доход від переоцінки цінних паперів до справедливої вартості	-	-
Доход від переоцінки іноземної валюти	377	2 730
Інші доходи	641	110
Разом доходів:	9 109	2 935

Фінансовим результатом від звичайної діяльності є збиток в розмірі 76326 тис. грн.

Реструктуризація діяльності Товариства не відбувалась.

Доходи (витрати) від припинених видів діяльності відсутні.

Дивіденди не нараховувались. Інші виплати акціонерам не здійснювались.

6.7. Операційні витрати та інші витрати Товариства.

Витрати враховуються Товариством за методом нарахування.

Найменування статті	2021 р.	2020 р.
---------------------	---------	---------

Собівартість реалізованих цінних паперів	84537	10
Адміністративні витрати, з них:	85	86
- винагорода зберігачу	23	5
- винагорода аудитору	3	25
- винагорода торгівцю цінними паперами	-	-
- розрахунково-касове обслуговування банком	5	4
- послуги депозитарію	5	11
- інші витрати	10	2
- орендна плата	15	15
- винагорода компанії з управління активами	24	24
Витрати від переоцінки іноземної валюти	772	2 045
Резерв від очікуваних збитків	41	1 243
Інші витрати	-	-
Разом витрат:	85 435	3 384

6.8. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт грошових коштів за 2021 рік складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності, витрати на придбання оборотних активів, витрати на оплату праці персоналу, сплату податків, відрахування на соціальні заходи та інші витрати.

Операційна діяльність призвела до збільшення грошових коштів на 4 160 тис. грн

Інвестиційна діяльність – це придбання та продаж необоротних активів, у тому числі активів віднесених до довгострокових, та поточних фінансових інвестицій, інших вкладень, що не розглядаються як грошові еквіваленти, отримані відсотки та дивіденди.

Рух коштів від інвестиційної діяльності привів до зменшення грошових коштів на 79 159 тис. грн.

Рух коштів від фінансової діяльності привів до збільшення грошових коштів на 75 000 тис. грн..

Результатом чистого руху коштів від діяльності Товариства за звітній 2021 рік є позитивне значення руху грошових коштів в сумі 1 тис. грн.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Станом на 31.12.2021 року у товариства немає судових позовів які були б вчинені ним проти третіх сторін або позовів вчинених проти Товариства.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддають сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та

інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Товариством визначений як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів.

7.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать: *акціонери Товариства, провідний управлінський персонал:*

№ запису	Повна назва юр. особи власника (учасника) Інвестиційного фонду чи П.І.Б фіз. особи – власника (учасника) та посадової особи товариств	Частка в Статутному капіталі, %
1	2	3
<i>Учасники Інвестиційного фонду</i>		
1	Дядечко Сергій Володимирович	28,7795%
<i>Голова та члени Наглядової ради</i>		
2	Сорока Катерина Ігорівна – Голова наглядової ради-Президент Фонду	0 %
3	Степаненко Ігор Євгенович - член Наглядової ради	0 %
4	Євсєєнко Євген Геннадійович - член Наглядової ради	0 %
<i>Компанія з управління активами</i>		
5	Товариство з обмеженою відповідальністю Компанія з управління активами «Альпарі», ЄДРПОУ 33055360	0%
<i>Керівник компанії з управління активами</i>		
6	Любченко Юрій Юрійович	0%
<i>Учасник компанії з управління активами</i>		
7	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ПРИКЛАДНА ЕЛЕКТРОНІКА», ЄДРПОУ 30968750	0%
<i>Кінцевий бенефіціарний власник Фонду</i>		
8	Дядечко Сергій Володимирович	100,00%

Винагорода, що виплачується керівництву Товариства, та включає в себе виплати, визначені умовами трудових договорів у зв'язку з виконанням ними своїх посадових обов'язків, протягом звітного року не здійснювалася.

Перелік операцій з пов'язаними сторонами, які мали місце протягом 2021 року:

№ з/п	Найменування пов'язаної сторони	Частка у статутному капіталі, %	Сума операції, тис. грн. (за рік)	Операції
1	Товариство з обмеженою відповідальністю Компанія з управління активами «Альпарі», ЄДРПОУ 33055360	0%	24	винагорода компанії з управління активами
2	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ПРИКЛАДНА ЕЛЕКТРОНІКА», ЄДРПОУ 30968750	0%	14612	Операції з купівлі-продажу фінансових інструментів
3	Дядечко Сергій Володимирович	28,7795%	75000	Операції з купівлі-продажу акцій Фонду

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації, дебіторська заборгованість (в т.ч. позики).

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2021 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної доходності від володіння іноземною валютою за період.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активи, які наражаються на відсоткові ризики

Тип активу	31 грудня 2021	31 грудня 2020
Банківські депозити	0	0
Всього	0	0

Частка в активах Товариства, % 0,0% 0,0%

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Товариство використовувало історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

Товариство визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на ± 4 процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 4 процентних пункти на вартість чистих активів Товариства.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

7.4. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом

зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності 7 158 тис. грн.:

- Зареєстрований капітал (оплачений капітал)	200 000 тис. грн.
- Додатковий капітал	416 379 тис. грн.
- Непокритий збиток	(288 527) тис. грн.
- Вилучений капітал	(320 364) тис. грн.

8. Події після Балансу

24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України Указом Президента України № 64/2022 (зі змінами, внесеними Указами від 14 березня 2022 року N 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року N 2119-IX, Указом Президента від 18 квітня 2022 року N 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року N 2212-IX), Указом Президента від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-IX та Указом Президента від 07 листопада 2022 року № 757/2022, затвердженим Законом України від 16 листопада 2022 року № 2738-IX), продовжили строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 строком на 90 діб.

Також, НКЦПФР на позачерговому засіданні 24 лютого 2022 р. прийняла рішення № 136 від 24.02.2022 р. "Про тимчасове обмеження проведення операцій на ринках капіталу" згідно якого, компаніям з управління активами, зберігачам активів ІСІ та зберігачам активів НПФ зобов'язані зупинити проведення операцій з активами ІСІ. Пізніше НКЦПФР прийняла рішення № 144 від 08.03.2022 р. "Про упорядкування проведення операцій на ринках капіталу на період дії воєнного стану", яким розширила перелік операцій, які дозволено проводити з активами інститутів спільного інвестування у період дії воєнного стану.

Зазначені вище події, є такими що мають суттєвий вплив на діяльність і розвиток Товариства, та можуть спричинити невизначеності щодо безперервної діяльності Товариства.

Економічні наслідки війни можуть вплинути на бухгалтерській облік та звітність Товариства, хоча Товариство не залежність від російського чи білоруського ринків, не має дочірніх компаній або активів в Росії, Білорусі або в зоні бойових дій та не має пов'язаності з особами, що перебувають під санкціями.

На цей час керівництво Товариства здійснює оцінку впливу зазначених подій на подальшу діяльність Товариства.

Керівництво Товариства вважає, що не існувало інших подій після звітної дати, які необхідно розкривати в даних Примітках.

Голова Наглядової Ради – Президент

/Сорока К.І./